

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/330/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714216397
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714216397.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou vo veci navrhovateľky: J. U., P.. XX.XX.XXXX, Y. X. XXXX/XX, XXX XX X.M. X. - X.. D., Š. A. H., zastúpenej zástupcom M. U., P.. XX.XX.XXXX, Y. X. XXXX/XX, XXX XX X. X. - X.. D., Š. A. H., proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Rozhodcovský rozsudok sp.zn. RK-PC-1472/14-LP, vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/12, 010 01 Žilina, v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančeničkovou, ktorým bola účastníkom rozhodcovského konania J. U., P.. XX.XX.XXXX, X. Y. X. XXXX/XX, XXX XX X. X. - X. D., uložená povinnosť uhradiť sumu 1.153,37 Eur s príslušenstvom, a to zmluvnou pokutou vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 0,425% ročne: zo sumy 46,62 Eur od 07.03.2013 do 11.03.2013, zo sumy 46,62 Eur od 07.06.2013 do 11.06.2013, zo sumy 46,62 Eur od 07.07.2013 do 09.07.2013, zo sumy 46,62 Eur od 07.08.2013 do 15.08.2013, zo sumy 46,62 Eur od 07.01.2014 do 07.01.2014, zo sumy 46,62 Eur od 07.02.2014 do 10.02.2014, zo sumy 46,62 Eur od 07.05.2014 do 20.05.2014, zo sumy 46,62 Eur od 07.06.2014 do 06.08.2014, zo sumy 37,81 Eur od 07.08.2014 do 08.09.2014, zo sumy 12,84 Eur od 09.09.2014 do 09.10.2014, zo sumy 46,62 Eur od 07.07.2014 do 09.10.2014, zo sumy 34,49 Eur od 10.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 46,62 Eur od 07.08.2014 do zaplatenia, zo sumy 46,62 Eur od 07.09.2014 do zaplatenia, zo sumy 1.025,64 Eur od 11.09.2014 do zaplatenia, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 870 Eur, pričom odo dna nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.153,37 Eur do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 250,02 Eur, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, s a z r u š u j e .

Navrhovateľke sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 05.12.2014, doručeným Okresnému súdu Martin dňa 10.12.2014, sa navrhovateľka domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1472/14-LP vydaného stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina a súčasne žiadala, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou nahradiť jej trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V návrhu navrhovateľka uviedla, že dňa 19.12.2012 uzatvorila s odporcom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500019586, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 870 Eur, pričom sa navrhovateľka zaviazala tento splácať v 42. mesačných splátkach vo výške 46,62 Eur. V

rozhodcovskej zmluve, ktorá tvorí v rámci kontextu zmluvy súčasť zmluvy o úvere, bolo v rozhodcovskej zmluve dohodnuté, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, skončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní podľa rokovacieho poriadku niektorého z dvoch rozhodcovských súdov uvedených v rozhodcovskej zmluve, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Z dôvodu, že navrhovateľka si riadne nespĺnila povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, sa dlh stal v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere splatný v celku. Nakoľko si navrhovateľka nespĺnila dôsledne svoje povinnosti, odporca dňa 27.10.2014 podal žalobný návrh o zaplatenie 1.153,37 Eur s príslušenstvom. Na základe vykonaného dokazovania, rozhodcovský súd považoval nárok odporcu v celom rozsahu za dôvodný a rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-1472/14-LP zaviazal navrhovateľku zaplatiť odporcovi istinu vo výške 1.153,37 Eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania.

Navrhovateľka je toho názoru, že rozhodcovské konanie trpí vadou absencie právomoci stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako neurčitý právny úkon neplatná; rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve je podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka; navrhovateľka nemala možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné podľa ust. § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, a teda navrhovateľka v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy. Uviedla, že rozhodcovská zmluva určujúca právomoc súdu príslušného na konanie je podľa jej názoru neurčitá, pretože neobsahuje špecifikáciu sporov, na ktoré sa má vzťahovať. V rámci rozhodcovskej zmluvy, zmluva o revolvingovom úvere je nejasne určená, resp. nie je špecifikovaná. Vychádzajúc z uvedeného je potom právny úkon obsiahnutý v rozhodcovskej zmluve neurčitý a táto je v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka neplatná. Podľa jej názoru Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500019586 zo dňa 19.12.2012 uzatvorená medzi ňou a odporcom je bezpochyby zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Rozhodcovská zmluva nebola z jej strany ako spotrebiteľom osobitne, individuálne dojednaná, čo vyplýva aj z jej predtlačenej formy, do ktorej sa nevpisuje ani špecifikácia úverovej zmluvy, na vzťahy ktorej sa má rozhodcovská zmluva vzťahovať. Rozhodcovskú zmluvu navrhovateľka považuje za absolútne neplatnú v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, v zmysle námietky absencie právomoci rozhodcovského súdu, aj z dôvodu, že rozhodcovská zmluva síce dáva možnosť výberu medzi rozhodcovským súdom a súdom všeobecným, avšak len v prípade pokiaľ bude v príslušnom spore navrhovateľom klient - dlžník, spotrebiteľ, čím spôsobuje narušenie rovnováhy zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa jej názoru samotný procesný postup rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa ako slabšiu stranu a vzbudzuje pochybnosti aj o jeho objektívnosti, vzhľadom na fakt, že ho vybral odporca. Procesné pravidlá rozhodcovského súdu, ktoré podstatným spôsobom znevýhodňujú povinného ako spotrebiteľa, navrhovateľka vidí v článku 15 Rozhodcovského poriadku a teda postup, keď rozhodcovský súd rozhodol v skrátanom konaní (de facto platobným rozkazom), pričom však lehota na podanie žalobnej odpovede bola určená 10 dní a podmienkou na žalobnú odpoveď je zaplatenie sumy 24,89 Eur. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého je spotrebiteľ pri podaní odporu voči platobnému rozkazu oslobodený. Navrhovateľka tiež považuje ustanovenie článku 14 bod 14.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, uplatňujúce nárok na zmluvnú pokutu za neprijateľnú podmienku, a tým pádom za neplatné ustanovenie zmluvy jednak z dôvodu, že zmluvná pokuta vo výške 0,065 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, z ktorej je povinný v omeškaní, za neprímerane vysokú a taktiež z dôvodu, že s odvolaním sa na ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, nemôže veriteľ od spotrebiteľa požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. V Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500019586 zo dňa 19.12.2012 nie je uvedený nárok veriteľa na zmluvnú pokutu a taktiež ani jej výška, ktorá je uvedená v zmluvných dojednaniach uvedenej zmluvy. Vyššie uvedené ustanovenia zmluvných dojednaní podľa navrhovateľky jednoznačne svedčia tiež o tom, že sú svojím obsahom a účelom v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka a teda sú absolútne neplatné.

Vzhľadom na to, že sám rozhodcovský súd porušil spotrebiteľské právo v zmysle navrhovateľkou uvedených námietok a rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1472/14-LP je vykonateľným exekučným

titulom, navrhovateľke ako spotrebiteľovi hrozí ujma na jej právach. Navrhovateľka preto žiadala súd, aby podľa ust. § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní rozhodol tiež o odklade vykonateľnosti predmetného rozhodcovského rozsudku.

Následne Okresný súd Martin uznesením č.k. 5C/330/2014-24 zo dňa 16.03.2015 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom v Žiline, Vojtecha Tvrdého 793/21, v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančeničkovou zo dňa 20.11.2014, pod spisovou značkou RK-PC-1472/14-LP.

K podanému návrhu navrhovateľky sa písomne vyjadril odporca podaním zo dňa 22.05.2015, doručeným okresnému súdu dňa 25.05.2015. Uviedol, že tvrdenie navrhovateľky o tom, že rozhodcovská zmluva je neurčitá je vecne nesprávne, pretože bod 3. rozhodcovskej zmluvy presne identifikuje zmluvu o revolvingovom úvere, na ktorú sa rozhodcovská zmluva vzťahuje, pričom je nepochybné, že Rozhodcovská zmluva č. 8500019586 odkazuje na Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500019586. Pokiaľ ide o skutočnosť namietanú navrhovateľkou, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, čo vyplýva aj z jej predtlačenej formy, odporca poukázal, že zmluvné podmienky v spotrebiteľských vzťahoch sa vyznačujú vo všeobecnosti tým, že sú vopred naformulované dodávateľom. Toto je reálnym faktorom plynúcim z praxe spotrebiteľských vzťahov, a tiež aj z úpravy v Občianskom zákonníku, ktorý v ust. § 53 ods. 2 uvádza, že za individuálne nedohodnuté sa považujú také ustanovenia, s ktorými sa spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť, no nemohol ovplyvniť ich obsah. Navrhovateľ v súvislosti s predmetnou rozhodcovskou zmluvou poukázal na skutočnosť, že táto bola uzavretá medzi účastníkmi konania a obsahuje záväzné vyhlásenie veriteľa v bode 2., v zmysle ktorého odporca ako veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa. To, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou vzniku zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva aj z ustanovenia jej bodu 7.. Podľa tohto bodu má dlžník právo na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy do 14 dní od jej uzavretia. Odstúpenie sa týka podľa daného ustanovenia len rozhodcovskej zmluvy, a teda jej zánik v dôsledku odstúpenia nemá vplyv na zmluvu o revolvingovom úvere. Ak by dlžník odstúpil od rozhodcovskej zmluvy, nemalo by to za následok zánik úverovej zmluvy a povinnosť ihneď vrátiť úver. Ak by sa dlžník rozhodol od zmluvy odstúpiť, potom doručením odstúpenia do sféry veriteľa rozhodcovská zmluva zanikne. Nie je preto dôvodné tvrdiť, že rozhodcovská zmluva má byť podmienkou vzniku a trvania úverového vzťahu, keď tomu tak objektívne nebolo a ani nemôže byť. Ak odporca teda nemôže ovplyvniť ani vznik rozhodcovskej zmluvy, ale ani jej trvanie, potom je logické, že rozhodcovská zmluva nemohla byť z jeho strany považovaná za podmienku pre vznik úverového vzťahu. Odporca na podporu vyššie vysloveného názoru poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré individuálny charakter rozhodcovskej zmluvy potvrdili na základe znakov, ktoré sú pre to rozhodujúce.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky, že sa nemala možnosť oboznámiť sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, odporca s poukazom na ust. 12 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a ust. § 2 ods. 3, 4 zákona č. 200/2011 Z.z. o Obchodnom vestníku uviedol, že ani v prípade, ak by tvrdenie o nevedomosti o pravidlách rozhodcovského konania bolo právne prípustné, tak ani vtedy by nemohlo mať dôsledky v podobe neplatnosti či nezáväznosti rozhodcovskej zmluvy. V lehote na odstúpenie od zmluvy predsa navrhovateľka nemohla sa s týmito pravidlami nielen oboznámiť, ale z dôvodu nesúhlasu s nimi od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť. Na prospech spotrebiteľa nemôže byť jeho vlastné zanedbanie a nevyužitie možnosti oboznámiť sa s pravidlami rozhodcovského konania, ktoré sú zverejnené v štátom určenej forme.

Odporca poukázal na tvrdenie navrhovateľky, keď uviedla, že samotný procesný postup rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa ako slabšiu stranu a vzbudzuje pochybnosti o jeho objektívnosti. Pričom konkrétne porušenie vidí navrhovateľka v článku 15 Rokovacieho poriadku. V tejto súvislosti konštatoval, že samotný zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní nemá žiadne ustanovenie, ktoré by obmedzovalo stály rozhodcovský súd upraviť postup a priebeh rozhodcovského konania, tak ako je uvedený v rokovacom poriadku rozhodcovského súdu. Pokiaľ rozhodcovský súd v rokovacom poriadku ustanoví resp. sa strany v rozhodcovskej zmluve dohodnú na postupe, ktorý je aj iným zákonom, na ktorého použitie zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní výslovne odkazuje - v tomto prípade Občiansky súdny poriadok, upravený a predvídaný, potom takýto postup nie je v rozpore so zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V súvislosti s dohodnutím postupu rozhodcovského konania v rokovacom poriadku rozhodcovského súdu a s posúdením otázky vydania rozhodcovského rozsudku v zrýchlenom konaní odporca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1CoE/25/2014 zo dňa 25.03.2014.

Pri posudzovaní účinku povinnosti zaplatiť poplatok za podanie žalobnej odpovede vo výške 24,89 Eur odporca uviedol, že je potrebné vychádzať z obsahu zmluvného vzťahu. Kritériom na posúdenie neprimeranosti tejto zmluvnej podmienky je skutočnosť aký vplyv má prípadné nezaplatenie tohto poplatku na uplatnenie práv spotrebiteľa, t.j. možnosť účinne podať žalobnú odpoveď. V zmysle rokovacieho poriadku nemá nezaplatenie tohto poplatku vplyv na účinky podanej žalobnej odpovede nakoľko aj pri jeho nezaplatení dôjde k zrušeniu rozhodcovského rozsudku. Ďalším kritériom na posúdenie neprijateľnosti tejto podmienky je to, či rovnakú povinnosť má aj dodávateľ, resp. navrhovateľ v rozhodcovskom konaní. Takisto táto podmienka rovnocennosti vzťahu je splnená, keďže túto povinnosť pri podaní žaloby má aj dodávateľ. Na základe uvedeného bol odporca toho názoru, že sa nemôže jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako je potrebné objektívne hodnotiť aj lehotu na podanie žalobnej odpovede, táto objektívne umožňuje odporcovi podať žalobnú odpoveď a je jedno či je v postavení odporcu spotrebiteľ alebo dodávateľ, ich práva sú rovnocenné. Navrhovateľka tvrdí, že lehota na podanie žalobnej odpovede je 10 dní, čo predstavuje 2/3 lehoty na podanie odporu. Odporca poukázal na skutočnosť, že z poučenia napadnutého rozhodcovského rozsudku vyplýva, že navrhovateľka bola oprávnená vyjadriť sa k žalobnému návrhu formou žalobnej odpovede do 15 dní od jej doručenia. Mala teda možnosť vyjadriť sa v lehote rovnakej, ako v prípade súdneho konania o vydanie platobného rozkazu.

Ohľadom navrhovateľkou namietaného ustanovenia článku 14 bod 14.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere upravujúce nárok na zmluvnú pokutu, odporca konštatoval, že si uplatnil sankcie za omeškanie vo výške, ktoré zodpovedajú právnym predpisom platným v čase vzniku omeškania, t.j. ustanoveniam nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.. Odporca zdôraznil, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere (kde je uvedené aj ustanovenie o zmluvnej pokute) nepredstavujú samostatný dokument oddelený od tejto zmluvy. Je podľa jeho názoru nesporné, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere tvoria aj technickú jednotu so zmluvou, nachádzajú sa v tej istej listine ako zmluva samotná a preto podpis zmluvy je aj podpisom zmluvných dojednaní. Keďže zmluva vrátane zmluvných dojednaní je podpísaná, potom je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute.

Odporca vo svojom vyjadrení zároveň uviedol, že z rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa navrhovateľka domáha, vyplýva že rozhodcovský súd sa postavením navrhovateľky, povahou žalovaného nároku a jeho právnym titulom zaoberal aj z pohľadu predpisov na ochranu spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby súd podaný návrh na začatie konania v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol a zaviazal navrhovateľku k náhrade trov právneho zastúpenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu, oboznámením sa s návrhom navrhovateľky na začatie konania a písomným vyjadrením odporcu k tomu návrhu, a tiež listinnými dôkazmi Zmluvou o revolvingovom úvere č. 85300019586 zo dňa 19.12.2012, Rozhodcovskou zmluvou č. 85300019586 zo dňa 19.12.2012, návrhom na zaplatenie 1.153,57 Eur s príslušenstvom zo dňa 27.10.2014, rozhodcovským rozsudkom rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-1472/14-LP vrátane rozhodcovského spisu, zmluvnými dojednaniaми zmluvy o revolvingovom úvere.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľka s odporcom uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500019586 zo dňa 19.12.2012, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj jej zmluvné dojednania. Na základe predmetnej zmluvy odporca poskytol navrhovateľke revolvingový úver vo výške 870 Eur, ktorý sa navrhovateľka zaviazala splácať v 42. mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 46,62 Eur. Navrhovateľka a odporca zároveň dňa 19.12.2012 uzatvorili Rozhodcovskú zmluvu č. 8500019586, ktorá nadväzuje na zmluvu o revolvingovom úvere, pričom v bode 5. tejto rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo rozhodcovskom konaní pred niektorým z dvoch v zmluve vymedzených rozhodcovských súdov. V tomto bode rozhodcovskej zmluvy bolo zároveň uvedené, že výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Z bodu 7. rozhodcovskej zmluvy ďalej vyplývalo, že dlžník, resp. navrhovateľka bola oprávnená od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy.

Zo spisového materiálu ďalej vyplývalo, že navrhovateľka si riadne nesplnila svoje povinnosti vyplývajúce z revolvingovej zmluvy, keď sa dostala do omeškania s úhradou mesačných splátok po dobu viac ako 3 mesiace, v dôsledku čoho sa stal jej dlh splatný ako celok. Z dôvodu nesplnenia si povinnosti zo strany navrhovateľky, sa odporca žalobným návrhom zo dňa 27.10.2014, doručeným rozhodcovskému súdu dňa 12.11.2014 domáhal zaplataenia dlžnej istiny v celkovej výške 1.153,37 Eur spolu so zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania. Následne stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančeničkovou, vydal vo veci rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1472/14-LP zo dňa 20.11.2014, ktorým zaviazal navrhovateľku (v rozhodcovskom konaní ako žalovanú) povinnosťou zaplatiť odporcovi (v rozhodcovskom konaní ako žalobcovi) do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu vo výške 1.153,37 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,425 % ročne zo sumy 46,62 Eur od 07.03.2013 do 11.03.2013, zo sumy 46,62 Eur od 07.06.2013 do 11.06.2013, zo sumy 46,62 Eur od 07.07.2013 do 09.07.2013, zo sumy 46,62 Eur od 07.08.2013 do 15.08.2013, zo sumy 46,62 Eur od 07.01.2014 do 07.01.2014, zo sumy 46,62 Eur od 07.02.2014 do 10.02.2014, zo sumy 46,62 Eur od 07.05.2014 do 20.05.2014, zo sumy 46,62 Eur od 07.06.2014 do 06.08.2014, zo sumy 37,81 Eur od 07.08.2014 do 08.09.2014, zo sumy 12,84 Eur od 09.09.2014 do 09.10.2014, zo sumy 46,62 Eur od 07.07.2014 do 09.10.2014, zo sumy 34,49 Eur od 10.10.2014 do zaplataenia, zo sumy 46,62 Eur od 07.09.2014 do zaplataenia, zo sumy 1.025,64 Eur od 11.09.2014 do zaplataenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 870 Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je navrhovateľka povinná platiť odporcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.153,37 Eur do zaplataenia, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 250,02 Eur.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uskutočnenia právneho úkonu), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4, písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica Rady 93/13/EHS“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,
3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,
4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

Podľa ust. § 41 zákona č. 244/2002 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že navrhovateľka a odporca uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá je svojím obsahom spotrebiteľskou zmluvou, pričom navrhovateľka vystupuje v tomto právnom vzťahu ako fyzická osoba spotrebiteľ a odporca vystupuje v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ.

Pokiaľ ide o samotnú rozhodcovskú zmluvu, táto je koncipovaná v takom znení, v akom bola založená do súdneho spisu, je neprijateľná a s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka tým absolútne neplatná, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd vo všeobecnosti uvádza, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Hlavným dôvodom neplatnosti rozhodcovskej zmluvy v danom prípade je najmä skutočnosť, že túto si navrhovateľka ako spotrebiteľ osobitne nevyjedнала, resp. táto nebola s navrhovateľkou individuálne dojednaná. Súd považuje v tejto súvislosti poukázať, že zmluva o revolvingovom úvere, ako aj samotná rozhodcovská zmluva

(ktorá bola síce uzatvorená ako samostatný zmluvný dokument), boli uzatvorené dňa 19.12.2012 (ako formulárové zmluvy), t.j. predložené navrhovateľke k podpisu v rovnaký deň. Podľa názoru súdu, navrhovateľke ako spotrebiteľovi tak nebol poskytnutý dostatočný časový priestor a neboli jej ani poskytnuté dostatočné informácie pre uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v znení v akom jej bola táto už v čase uzatvárania samotnej zmluvy o revolvingovom úvere predložená, a to bez ohľadu na skutočnosť, že navrhovateľka mala podľa bodu 7. možnosť do 14 dní od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť. V tejto súvislosti sa zvyrazňuje, že spotrebiteľia, ktorí žiadajú o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru (rovnako ako v danom prípade navrhovateľka), poskytovaného odporcom ako dodávateľom, a teda stranou v takomto právnom vzťahu podstatne informovanejšou, sú ľahko ovplyvniteľní a zraniteľní, keďže ich vedomosti a znalosti o poskytovaní spotrebiteľských úverov a zároveň o rozličných službách s nimi ponúkaných, nie vždy sú dostatočné na to, aby mohli viesť k ich kvalifikovaným a racionálne nezávislým rozhodnutiam, ktoré následne smerujú k uzatváraniu takýchto zmlúv. Dojednanie zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej zmluvnej podmienky vtedy, ak by odporca predložil navrhovateľke návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy za takých podmienok, aby bolo možné konštatovať, že navrhovateľka mala možnosť na základe dostatočnej informovanosti, vedomosti a časového priestoru jednoznačnú voľbu prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní a že navrhovateľke boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní.

Rozhodcovská zmluva navyše nebola vzhľadom, na jej formuláciu skutočne alternatívou. Spornosť vo vyváženosti vzájomného zmluvného vzťahu, pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, navyše vyvoláva i skutočnosť, že priamo v časti spotrebiteľskej zmluvy sú vopred určené dva konkrétne rozhodcovské súdy, ktoré sú oprávnené v rozhodcovskom konaní spory vyplývajúce z danej zmluvy rozhodnúť, pričom odporca podaním návrhu na začatie konania na rozhodcovský súd inicioval konanie a teda navrhovateľka v konečnom dôsledku ani nemala faktickú možnosť podať návrh na začatie konania pred všeobecným súdom, musela sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, čím došlo k porušeniu Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva každého na spravodlivý súdny proces pred nezávislým a nestranným súdom.

Súd opätovne poukazuje na znenie bodu 5. rozhodcovskej zmluvy a pre úplnosť dodáva, že z povahy zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že subjektom, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľby medzi rozhodcovským alebo všeobecným súdom bude takmer vždy odporca ako veriteľ, pretože miera jeho práv voči druhej zmluvnej strane v súvislosti s mierou povinnosti dlžníka (navrhovateľky) zabezpečuje takmer úplnú dominanciu v tomto zmluvnom vzťahu a minimalizuje dôvody na podanie žalobného návrhu na strane dlžníka. Takéto zmluvné dojednanie podľa názoru súdu reálne vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa, keď nemožno navyše opomíňať, že ak je rozhodcovská zmluva spolu so spotrebiteľskou zmluvou predložená spotrebiteľovi na podpis navyše uzatvorená nie v čase „zvýšenej bdlosti“ spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu, vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na jej nekalosť, či už v dôsledku svojej nevedomosti, či nečinnosti. Pri ochrane spotrebiteľa preto v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou je nevyhnutné, aby spotrebiteľ mal možnosť požiadať všeobecný súd o ochranu, okrem situácie ak si rozhodcovský súd osobitne nevyjednal (výslovne si ho želal).

Z vyššie uvedených skutočností je súd toho názoru, že rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť legitimitu pre vydanie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-1472/14-LP zo dňa 20.11.2014 vydaného stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančénikovou, znemožňuje voľbu navrhovateľky ako spotrebiteľa dosiahnuť rozhodnutie sporu všeobecným súdom. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následne konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojom dôsledku k tomu, že navrhovateľke bola odopretá ochrana, ktorú jej poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež Smernice Rady 93/13/EHS. V konečnom dôsledku súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy najmä s poukazom na jej bod 5., je neprimeranou podmienkou, preto ňou navrhovateľka nie je viazaná a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj v rozpore s ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS. Z dôvodov porušenia predpisov o ochrane spotrebiteľa, nakoľko takéto dojednanie súd jednoznačne považuje za porušenie všeobecne záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa, súd teda zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1472/14-LP zo dňa 20.11.2014 vydaného stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančénikovou podľa ust. § 40 ods. 1 písm. a) zákona č. 244/2002 Z.z..

O trovách konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p.. V konaní bola úspešná navrhovateľka, ktorá neuskutočnila návrh na priznanie trov tohto konania, ich vznik z obsahu spisu nevyplýval, a preto jej ich náhrada nebola súdom priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods.3 O.s.p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.